

Het verhaal van de Paaskaars *(Lenny den Adel)*

“Mag ik mij even voorstellen?”

Ik ben de Paaskaars 2010 van de Lutherse Maartenkerk in de Vinkenstraat te Zaandam en ik ben geboren in maart 2010 in de kaarsenmakerij van een Abdij ergens in het land.

Mijn **signalement** luidt:

- ✚ lang: 1.10 m
- ✚ breed: zééér breed, wel 12 cm
- ✚ pingat: in mijn onderkant heb ik een pingat, de maten hiervan zijn vertrouwelijk en die hou ik dus voor mezelf
- ✚ huidskleur: wit

Overige **kenmerken**:

Ik draag een omslag met het jaartal in rood en goud en mijn houdbaarheidsdatum is dus precies één jaar.

Op mijn frontje prijkt dit jaar een Godslam bij het kruis, daaraan kun je me herkennen.

Verder ben ik altijd gemerkt met de tekenen Alpha en Omega en dat is maar goed ook want alles begint en eindigt met mij.

En daarover gaat nu mijn verhaal.

Tijdens de Paaswake word ik in gebruik genomen en begint mijn werkzame leven, mijn Alpha. Ik word hiertoe plechtig ontstoken aan een Paasvuur in een vuurkorf op het kerkplein. Ik ben dan het enige lichtpuntje in de Paasnacht en de mensen zijn daarom heel blij met mij. Ze lopen dan ook zingend achter mij aan de donkere kerk binnen. Nou, ik zorg er wel voor dat het daar dan wat lichter wordt, dat kun je begrijpen!

Vervolgens krijg ik een ereplaats vóór in de kerk, naast de altaartafel.

Ik word dan geplaatst op een prachtige kandelaar. Hierbij spelen de maten van mijn pingat een essentiële rol, maar dat terzijde. En zo neemt mijn **vrige** leven een aanvang.

Bij elke viering in de Maartenkerk ben ik verantwoordelijk voor het **Paaslicht**.

Als ik niet brand is er **géén** viering, dat kun je gerust van mij aannemen.

En wat ik dan allemaal niet meemaak! Veel blijde gebeurtenissen worden rondom mij gevierd.

Soms wordt een kindje gedoopt en dan weer wordt een huwelijk gevierd.

Eens in de maand staan de mensen in een kring om mij heen, ze krijgen dan nieuwe kracht door te drinken uit een wijnbeker en te eten van een stukje matses van een broodschaal.

Heilig Avondmaal heet dat en dat is altijd heel fijn. Na afloop geven de mensen in de kring elkaar altijd een hartelijke hand. Ik pleng dan van ontroering wel eens een kaarsvettraantje.

Maar soms ook zijn er verdrietige dingen en het is fijn dat mensen dit met elkaar willen delen rondom mijn warme vlam. Ik doe dan altijd extra mijn best om warmte en veel licht uit te stralen.

Dat geldt vooral voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar, Eeuwigheidszondag noemen ze dat. Ik moet er dan voor zorgen dat de kaarsen van de kerkleden die dat jaar zijn gestorven, aan mijn licht worden ontstoken. Een moeilijke maar eervolle taak.

Mijn laatste activiteit, mijn Omega, vóór de **VUT** speelt zich af in de viering van **Palmpasen**.

Mijn voorgangers hebben verteld dat dit altijd een hoogtepunt is, vooral omdat er dan ook kinderen in de kerk komen. Nu, ik zal wel zien hoe dat gaat.

Tot slot: wat zou ik het fijn vinden om, wanneer mijn tijd is gekomen, mijn **vammende** taak voort te zetten in de huiskamer van één van die fijne kerkleden. Dat, lieve mensen, is mijn **vrige** wens!

